

Curtea Supremă de Justiție

ÎNCHEIERE

16 mai 2023

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Ion Guzun

Judecători

Boris Talpă și Sergiu Daguța

examinând cererea președintelui interimar al Judecătoriei Chișinău, Șova Nicolae privind strămutarea cauzei contravenționale de învinuire a lui Bulgac Ivan în baza art. 229 alin. (2) Cod contravențional de la Judecătoria Chișinău la o altă instanță de judecată egală în grad,

c o n s t a t ă :

1. Președintele interimar al președintelui interimar al Judecătoriei Chișinău, Șova Nicolae a înaintat cerere de strămutare a judecării cauzei contravenționale de învinuire a lui Bulgac Ivan în baza art. 229 alin. (2) Cod contravențional, motivând că contravenientul este angajat în calitate de asistent judiciar în cadrul Judecătoriei Chișinău.

2. Examinând cererea de strămutare, în raport cu prevederile legii, Colegiul penal consideră că aceasta urmează a fi respinsă, din următoarele considerente.

Conform art. 39 pct. 6) Cod de procedură penală, *Curtea Supremă de Justiție soluționează cererile de strămutare.*

În conformitate cu art. 46 alin. (1) Cod de procedură penală, *Curtea Supremă de Justiție strămută judecarea unei cauze penale de la instanța competentă la o altă instanță egală în grad numai în cazul în care prin aceasta se poate obține soluționarea ei obiectivă, rapidă, completă și se asigură desfășurarea normală a procesului.*

Potrivit art. 46 alin. (2) Cod de procedură penală, *strămutarea cauzei poate fi cerută de președintele instanței de judecată sau de una dintre părți, iar art. 47 Cod de procedură penală prevede că cererea de strămutare înaintată de părți trebuie să fie motivată, iar documentele pe care se bazează cererea se anexează la aceasta de către partea care solicită strămutarea.*

În jurisprudența sa, CtEDO a statuat că accesul liber la justiție implică prin natura sa o reglementare din partea statului și poate fi supus unor limitări, atât timp cât nu este atinsă substanța dreptului (*hotărârea Lungoci versus România*).

În desfășurarea procesului penal, strămutarea cauzei constituie un mecanism care poate fi invocat în mod excepțional, pentru situații și circumstanțe neprevăzute la momentul demarării procesului penal, fiind un remediu procesual eficient atunci când regulile generale de competență ridică îndoieli privind imparțialitatea. De asemenea, strămutarea cauzei reprezintă un incident procedural referitor la instanța sesizată cu judecarea pricinii, care are drept scop înlăturarea suspiciunilor ce ar putea să apară cu privire la independența sau imparțialitatea acesteia, iar prin instituirea termenului pentru depunerea cererii de strămutare a cauzei se asigură condițiile unui proces

echitabil, deoarece părțile într-un termen rezonabil au posibilitatea să-i comunice Curții Supreme de Justiție informații și dovezi cu privire la împrejurările procesului și să-și prezinte poziția față de admisibilitatea și caracterul fondat al cererii de strămutare a cauzei.

Argumentele titularului cererii de strămutare sunt neîntemeiate, or cele arătate nu cad sub incidența temeiurilor de strămutare a judecării recursului.

De asemenea, în cerere nu sunt indicate argumente concrete ce ar confirma faptul necesității dispunerii strămutării cauzei nominalizate, la o altă instanță de judecată egală în grad cu Judecătoria Chișinău, care ulterior ar duce la examinarea obiectivă, rapidă și completă a cauzei.

În aceeași ordine de idei, Colegiul penal consideră că, motivele invocate sunt declarative și nu pot servi ca temei de strămutare a dosarului menționat, deoarece potrivit art. 26 Cod de procedură penală, *la înfăptuirea justiției în cauzele penale, judecătorii sunt independenți și se supun numai legii, cauzele penale judecându-se pe baza legii și propriei convingeri bazate pe probele cercetate în procedura judiciară respectivă.*

În speță, dreptul la un proces echitabil, consacrat în art. 6 CoEDO, nu este atins, partea apărării având posibilitatea de a beneficia de drepturile și garanțiile procesuale instituite prin lege, în cadrul unui proces judecat de către o instanță independentă, imparțială și stabilită prin lege, într-un termen rezonabil, acestea putând fi realizate prin mijloace procedurale concrete, cum sunt căile de atac, prevăzute de legislație.

Legislația procesual-penală recunoaște dreptul părții de a invoca pretinse încălcări de drepturi și libertăți în cadrul susținerilor verbale, instanța fiind obligată să se expună motivat asupra alegațiilor făcute, iar, în situația în care pe parcursul judecării cauzei se vor aduce atingere drepturilor și libertăților procesuale ale inculpatului și apărarea nu va primi răspunsuri (*hotărârile CtEDO Ruiz Torija versus Spania, Moreira Ferreira versus Portugalia, Wagner și J.M.W.L. versus Luxemburg și Magnin versus Franța*), este în drept să exercite dreptul la atac a hotărârii judecătorești.

Prin urmare, Colegiul penal, reieșind din circumstanțele stabilite, ajunge la concluzia că cererea privind strămutarea judecării cauzei contravenționale de învinuire a lui Bulgac Ivan în baza art. 229 alin. (2) Cod contravențional, este neîntemeiată.

3. În conformitate cu art. 39 alin. (6), 46-49 Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Respinge cererea înaintată de președintele interimar al Judecătoriei Chișinău, Șova Nicolae cu privire la strămutarea judecării cauzei contravenționale de învinuire a lui Bulgac Ivan în baza art. 229 alin. (2) Cod contravențional, ca neîntemeiată.

Încheierea este irevocabilă și publicată integral la 16 mai 2023.

Președinte

Ion Guzun

Judecători

Boris Talpă

Sergiu Daguța